

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Mysteria Resvrrrectionis, Apparitionis, & Ascensionis, vsq[ue] ad
Spiritus Sancti Aduentum & Euangelij promulgationem, complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, Anno M.DC.XII.

Med. 30. De ijs, quæ Saulo in triduo, post Christi apparitionem, euenerunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-38195](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-38195)

MEDITATIO XXX.

QVIVD SA VLO EVENE-
rit, in illo triduo post hanc appa-
ritionem, ac de plenitudine
Spiritus Sancti ipsi com-
municata.

PVNCTVM I.

SURREXIT Saulus de terra, a
pertisque oculis nihil videbat.
Ad manus autem illum trahen-
tes, introduxerunt Damascum

a Actuum.
9. 8. & 22.
11.

PRIMVM considerabo, Saulum toto tem-
pore, quo visio illa, & colloquia cum Christo
Domino durarunt, mansisse prostratum in
terra, quo eum lux caelestis proiecerat, ut hu-
miliareretur, & ut maiori reuerentia videret,
audiretque ea, quae Christus Dominus illi di-
cebat; simul verò cum ipso casu debilitavit
ipsum corpus, ut lolet euenire in huiusmodi
visionibus. ita enim accidit Danieli, qui post
grandem quandam visionem, ait b speciem
suam immutatam fuisse, & se emarcuisse, nec
habuisse quidquam virium; ut nobis signifi-
cetur, quòd huiusmodi visio rerum Dei ex-
cellentium, debilitet vires carnis: sicut Iacob
cum vidit Deum, c claudicabat pede; ita qui in
contemplatione res videt aeternas, debilita-

I.

b Daniel.
10. 8.

c Genes. 32.
31.

cur

tur eius amor ad temporales. O Deus æterne, mitte lucis tuæ radios in meum Spiritum; vt furiosæ carnis meæ passiones debilitentur: prosterne me per humilitatem, vsque ad abyssum pulueris & nihili mei, vt efficiar dignus eleuari ad contemplandam tuæ Diuinitatis & humanitatis abyssum. Amen.

II.

DE INDE perpendam, Saulum mox atque audiuit Christi Domini nostri mandatum, cui dixit SVRGE, tanquam obedientiæ filium, surrexisse, & incepisse exequi quod statuerat. cum dixit, *Domine quid me vis facere?* Nec solum corpore surrexit è terra, sed etiam Spiritu erigens se ex cæno suorum errorum, & peccatorum, euigilauit è profundo somno in quæ iacuerat; & reiectis terrenis affectionibus quæ cor eius terræ affixum habebat, ad nouam vitam resurrexit. Inde accepit Sanctus Apostolus documentum, quod postea nobis dedit, dicens, *d surge qui dormis, & exurge à mortuis, & illuminabit te Christus.* Audi, anima mea, apostolicum hoc consilium, ex propriæ experientię libro deductum; & erige te ex terra, qua tuâ culpâ iaces; euigila è somno, quo torporem tuum iaces oppressa; resurge ad nouam vitam, mortuis operibus reiectis, & Christus Dominus tuus illuminabit te, lumine gratiæ; vt possis postea eundem videre in lumine suæ gloriæ.

d Ephes. 5.
14.

III.

e Actuum.
22. 11.

TERTIO perpendam, Saulum, etiam in partibus oculis, nihil vidisse, quod fateatur ipse met euenisse, e præclaritate luminis illius, quo

illu

illum circūfullerat: ut significetur, quòd lux
 cœlestis, animæ quidem oculos aperiat, sed
 claudit corporis. tantam enim adfert rerum
 æternarum existimationem, ut propensionem
 auferat videndi temporales. Ex quo fit, ut qui
 sunt contemplationi valde dediti, etsi cor-
 poris oculos habeant; non tamen videant: eò
 quòd non vrantur illis curiosè ad res vanas,
 & quæ animæ aspectum interturbare possint.
 O lumen cœleste, veni, & internos oculos
 meos illustra; ut tanta claritate intueantur
 suum creatorè, ut externi omnino claudatur,
 ne vanè conijciantur in creaturâs. O anima
 mea, claudè, & mortifica corporis visum, ut
 clarificet in te Deus visum Spiritus.

PUNCTVM II.

² **E**TERAT *ibi tribus diebus non videns, &* ^{a Actuum.}
non manducauit neque bibit. ^{9.9.}

I.

CONSIDERANDVM Primò, quòd Chri-
 stus Dominus noster, totos illos tres dies,
 contineret Saulum in ciuitate, eiusque Ba-
 ptismû, & Spiritus Sancti plenitudinè distu-
 lerit, ut interim ipse catechizaretur, & in fi-
 dei Sanctissimæ Trinitatis mysterijs benè in-
 strueretur, & se ad Baptismum, qui in nomine
 trium personarum confertur disponderet. Et
 sicut Christus Dominus noster, antequam
 glorificatus resurgeret, triduo mansit in
 sepulchro; ita voluit suum hunc Apосто-
 lum, triduo manere in sepulchro con-
 templationis, antequam resurgeret per

Baptis-

Baptismū: reliquos Apostolos fecit expectare in ciuitate decē dies aduentū Spiritus Sancti. Saulum vero tres tantum: voluit enim accelerare vasis huius electi præparationem, vt statim posset eo vti ad suum ministerium.

II

DEINDE perpendam, quæ exercitia habuerit Saulus illo triduo, vt in quo licet ipsum imitari, id studiosè faciam. PRIMUM toto illo tempore, nihil vidit oculis corporis, quia præter causam proximè dictam, interiori animæ aspectus, omnino impediebat externum. DEINDE nec comedit, nec bibit; quia voluptas & suspensio animæ, fecit eum obliuisci cibi corporis. TERTIO orabat continuè, sicut ipse Christus Ananæ dixit, *b ecce enim orat.* His exercitijs se præparauit ad Baptismum, & ad Apostolatū; hoc exemplum docens, tria illa, *modestiam* in aspectu, *strictum ieiunium*, & *continuatam orationem*, valde disponere hominem ad magna dona à Deo impetranda; quia tria illa valdè se mutuò iuuant. modestia enim oculorum, & ieiunium orationem valde perficiunt; & ipsa oratio modestiam & ieiunium (alioqui aspera) reddit iucunda.

b Actuum.
9. 11.

III.

TERTIO perpendam, quantas gratias, fauoreſq; contulerit Christus Dominus nobis Saulo, in illo triduo, erga quem præstitit nobis invisibiliter munus Magistri, sicut erga ceteros Apostolos præstiterat visibiliter. Nam hoc tempore, illi reuelauit, ac patefecit omnia mysteria nostræ fidei, copiosissima quædam

celeſtium

coelesti luce, quo posset illa omnibus gentibus prædicare. Hoc colligitur ex suavissimis verbis Ananiæ ad ipsum, quæ ipse Apostolus refert; *c. Deus Patrum nostrorum præordinavit te, ut cognosceres voluntatem eius, & videres iustum, & audires vocem ex ore eius: quia eris testis illius ad omnes homines, eorum quæ vidisti, & audisti.* Hoc itaque triduo, reuelavit illi Deus suam voluntatem, vidit Christum, eiusq; mysteria; ex cuius ore didicit eius doctrinam, ut testis esset eorum, quæ vidisset, & ab ipso merito Salvatore audiisset: & ita dixit Galatis, *d se non ab homine accepisse, & didicisse Euangelium, sed per reuelationem Iesu Christi.* O virum felicem, cui Deus sola sua misericordia, tantam ostendit gratiam & fauorem! O Deus animæ meæ, concede mihi, ut & ego tuam voluntatem agnoscam; & viuæ fidei oculis, videam Iustum Iesum Christum Dominum meum; audiamque verba, quæ ipse loquetur ad cor meum, ut tuus possim esse testis, & tuas excellentias ita promulgare, sicut credidi, & delibavi; implens in omnibus sanctissimam tuam voluntatem. Amen.

ALIQVI ex Sanctis Patribus dicunt, in hoc triduo accidisse visionem illam & stupendam reuelationem, quam ipse Apostolus his verbis describit: *e scio hominem siue in corpore nescio, siue extra corpus nescio, Deus scit, raptum usque ad tertium caelum, & raptum in paradisum, & quod ibi audiuit arcana verba, quæ non licet homini imperfecto loqui; imò*

c. Actuum
22.14.

d Galat.
1.12.

e 2. Corint.
12.2.

S. Thomas
in 2. ad Co-
rint. c. 12. &
22. q. 125.
IV.

etiam tunc (iuxta Sancti Augustini, & Sancti Thomæ sententiam) vidisse clarè Diuinam essentiam.

QV I D QV I D tamen de hoc sit, in hoc tri-
duo, mirabiliter illum Deus expoliuit, & ad
magnos raptus eleuauit, ipsum extra se dedu-
cèdo; & supra se, & omnia creata ita eleuado,
vt cognosceret mysteria altissima tertij, &
supremi cœli Sanctissimæ Trinitatis, vbi ma-
xima secreta fuerunt illi communicata; &
introducitur in Paradisum Diuinarum deli-
ciarum, passus est magnas extases, & excessus
amoris, ita vt ad se reuersus, dicere potuerit:
fyiuo iam non ego, sed viuit in me Christus.
Gratias tibi O Dulcissime Iesu, pro infinita
illa charitate, & liberalitate erga tantum
peccatorem, & tuum persecutorè, quem ma-
ioribus fauoribus es profecutus, quàm alij
qui non peccauerunt; ostendens in eo, quod
g vbi abundauit de lictum, superabundauit
& gratia; & quod erga hunc *h filium,* qui ad
fuit *prodigus* in tibi inferendis iniurijs, volu-
ris esse multo magis prodigus, si ita loqui
ceat, in exhibendis ei misericordijs, si quidem
non solum obuiam illi exiisti, sed quod-
dam modo compulisti, & coegisti iingrediri
domum tuam, talibus eum vestimentis et
ornans, & conuiijs deliciosis excipiens; vt
fratres natu maiores, habeant, quod Sancti
quodam inuidia, illi inuideant. Et quando-
quidem misericordia tua non est imminuta
Compelle, quæso, rebellem meam voluntatem

f Galat. 2.
20.

g Rom. 5. 10.

h Luca 15.
20.

Ecclesia in
collecta.

intrare in domum tuam: extrahere illam à se-
 ipsa, & vi magna ad te trahere, ita eam trans-
 portans, vt ex nunc, non viuam ego, sed tu
 viuas in me in æternum. Amen.

DENIQVE attendam, quanta suavitate
 Christus Dominus noster egerit cum Saulo,
 cui in sua oratione existenti, reuelauit, quæ
 in eius curatione erant euentura, ostendens
 illi visione imaginariâ i virum, Ananiam no-
 mine, introeuntem, & imponentem sibi manus,
 vt visum reciperet, vt iam dicemus. Hæc ratio-
 ne nobis insinuans, Deum solere nobis in
 oratione existentibus, inspirare media cura-
 tionis nostræ spiritualis salutis, ac perfe-
 ctionis.

V.

i Actuum
 9.12.

PUNCTVM III.

ERAT autē quidam Discipulus Damasci,
 nomine Ananias, & dixit ad illum in visu
 Dominus, Anania. At ille ait: Ecce ego Domine.
 Et Dominus ad eum: Surge, & vade in vicum,
 qui vocatur Rectus, & quare in domo Iu-
 da Saulum nomine, Tarsensem, ecce enim
 orat.

i Actuum
 9.10.

CONSIDERANDI hic sunt varij modi,
 quibus Christus Dominus noster reuelat,
 & manifestat suam voluntatem seruis su-
 is: nam quibusdam appareret, eosque vocat,
 dum vigilant, sicut hic Saulum; compescens

I.

X 2 externos

b Genes. 31.

11.

c 1. Reg. 3. 4.

d Psal. 138.

11.

e Cant.

5. 2.

externos illorum sensus, ne internæ visionis sint impedimento: alijs apparet dormientibus, vtens illâ quiete, quam tunc habent sensus, ad colloquendum cum illis, sicut vocauit b *Jacob*, & *Samuelem*; & nunc ita videtur vocasse Ananiam: qua varia ratione agendi, vult nobis insinuare, in omni loco, & tempore, vigilantes, & dormientes, in Ecclesia, in lecto, debere nos a deo moderatos, & composiores esse, vt capaces simus Diuinarum inspirationum, donorum ac fauorum Dei; vt dicere liceat, d *nox illuminatio mea in delicijs meis*; & e *ego dormio, & cor meum vigilat*. nam corpore dormiente, solet Deus, qui est amor noster, intra nos ipsos vigilare; & efficere, vt Spiritus noster vigilet.

DEINDE considerandum mysterium latens in vocibus, quæ hic exprimuntur, ad manifestanda mirabilia opera, quæ Christus Dominus in Saulo operabatur. Nam vicus, in quo Saulus manebat, appellabatur **RECTVS**; vt ostenderetur; iam Saulum rectos gressus incepisse, directos ad vitam æternam. Domus siue hospitium erat cuiusdam, qui appellabatur **IUDAS**: quæ vox significat confessionem, & laudem, ad insinuandum, quod Saulus vtrumque hoc exerceret; humilem scilicet suorum peccatorum confessionem, orans, & petens veniam eorum; & laudem Dei, quæ gloriam illi dabat, ob tot beneficia quæ ab ipso accipiebat. Qui iubetur illum querere, appellatur **ANANIAS**, quod interpretatur

nubes

nubes Domini; ad indicandum munus prædicatorum, qui nubium Domini instar, doctrinæ pluuiam effundunt super fideles; & facillimè mouentur, quocunque Diuinæ inspirationis ventus impellit. Et ita statim atque Ananias Christi vocem audiuit, dixit: *Ecce ego Domine, loquere quia audit seruus tuus: quæsi diceret, iube quod vis: paratus enim sum ire quocunque me miseris. Sed præ omnibus perpendenda est ipsius Christi Domini Charitas, qui non dixit Saulo, vt quæreret Ananiam; sed Ananiam iussit surgere, & ire ad quærendum Saulum: sicut medicus, qui ita visitare ægrotum.*

f 2. Reg. 3.
10.

Nam sicut ipse Christus, ex Throno suæ celestis habitationis, venit quærerere hunc peccatorem; ita voluit, Ananiam & reliquos suos ministros, exire ex domo sua, & deserere quietem, quam in ea habent, vt quærant peccatores; domos illorum ingrediantur, ibique in negotio salutis eos adiuuent. Gaudias tibi, dulcissime Iesu, pro omnibus, quæ agis, ad iustificandos peccatores: da mihi, quæso, promptæ obedientiæ Spiritum, sicut Ananiæ; rectumque laudis & confessionis Spiritum, sicut Saulo; repelle à me omnem torporem, & vitæ laxitatem, vt feruenter attendam ad bonum animarum, quas tuo sanguine redemisti. Amen.

PUNCTVM. IV.

a Act. 9. 13.

RESPONDIT *autē* Ananias: Domine *audiui à multis de viro hoc, quanta mala fecerit Sanctis tuis in Ierusalem: & hic habet potestatem à principibus sacerdotum, alligandi omnes, qui inuocant nomen tuum. Dixit autem ad eum Dominus: vade, quoniam vas electionis est mihi iste, vt portet nomen meum coram gentibus, & Regibus, & Filijs Israel. Ego enim ostendam illi, quanta oporteat eum pro nomine meo pati.*

I.

CONSIDERANDVM hic primò, quam breuia sint hominum iudicia, & quam facile in suis suspicionibus decipiantur, præcipuè cum oppugnantur ab humano timore. Ideo enim Ananias ex ijs quæ audiuerat de Saul, existimauit eū adhuc esse persecutorē Christi, sicut antea: & quamuis Christus illi diceret, *ecce orat*, adhuc non aduertebat posse esse, quòd à persequendo desistens, mutatus esset. Ex quo discam, non temerè iudicare de meis proximis; præcipuè cum aliquid tantum ex auditu habeo: siquidem fieri potest, vt qui heret fuit improbus, (Deo eius cor sua gratia commutante) hodie sit probus: & vt obseruanda iudicia improbitatis, ad malè de proximo suspicandum; sic decet me diligentius attendere omnia signa mutationis eius, vt benè de illo sentiam.

HINC prouenit, quòd Ananias etiam promptum se ostendit ad parendum Deo.

cum

cum vocatus respondit, *ecce ego*: timore tamen humano motus, proposuit difficultatem, quam habebat, eundi ad domum persecutoris ut ipse existimabat, & ingredi in domum lupi. Imò antequam Christus suum sermonem finiret, interrupit illum, proponens suam difficultatem, ut intelligeret, quomodo eam Christus expediret. Ex quo intelligam, quòd huiusmodi difficultates ex pusillanimitate, & animi deiectione proponere, ut obedientiæ resistatur, sit malum, & à discipulis Christi alienum: cum tamen, easdem proponere cum indifferentia tantum, & ut cognoscatur modus, & ratio eas superandis, quò exactius ipsi obedientiæ pareatur, bonum sit, & ipsius Christi Spiritui conforme; qui suavis est, lenis, & benevolus, sicut hic apparuit in Anania.

CONSIDERANDA est deinde Christi Domini nostri ad Ananiam responsio: vade inquit, quòd ego te mitto: quem enim tu peruersum ad eò existimas, *is mihi est vas electionis*, singulari scilicet mea benevolentia, non eius meritis, à me electus: quia eum mutavi ex vase iræ, & iniquitatis, in vas misericordiæ, & gratiæ; replens eum copiosis misericordis, ut in eo ostenderem ego magnitudinem charitatis meæ; & præterea elegi eum in vas & instrumentum meum, ut portet nomen meum per totum mundum, & sit Magister, & omnium gentium prædicator.

II.

b 2. Corint.
4.7.

c Eccli. 43. 2

Gratiastibi dulcissime Iesu, quod in vase fictili, ac vili, admirandos adeo thesauros deposueris, vt eorum præstantia tuæ soli virtuti tribuatur, & non viribus eius. O Apostole gloriose, sol resplendens *vas admirabile opus excelsi*, in medio Ecclesiæ positum, ad currendam viam per mundum vniuersum, lucem præbens fidei, & charitatis ardorem omnibus mortalibus! gaudio de tua electione, & felici sorte, quæ tibi contigit; ora Dominum, qui te elegit, vt etiam dignetur facere me vas electionis, gratia & charitate plenum vt & ego cursum meum currens, ita consummem vt consequar coronam.

IV.

VLTIMO perpendam extremam partem verborum Christi: *Ego ostendam illi, quantum oporteat eum pro nomine meo pati*: quasi diceret: primum illi ea ostendam reuelatione, & postea etiam experientia, ita, vt multo plura ipse pro nomine meo patiat, quam alij eius causa sint passi. Et ita re ipsa euēnit: vix enim Saulus cæperat nomen Christi per mundum portare, quando experientia didicit, esse *grauæ adportandū*, eò quod innumeras persecutiones, & tribulationes, propter illud pateretur, sicut ipse fatetur ad Corinthios scribens, *e in laboribus plurimis, in carceribus abundantius &c.* In qua re Christus Dominus noster triplicem finem spectauit. PRIMVS fuit, vt ipse Saulus persecutionibus, quas tollerabat, lueret, quas ipse alijs intulisset; tum vt legi iustitiæ satis fieret; tum

d Isaiæ 50.
27.

e 2. Corint.
11.23.

vt his laboribus ille perpoliretur, ad magnā
gloriæ coronam suscipiendam. **SECUNDVS**
finis fuit, vt intelligamus, magnos fauores
magnaque dona cælestia non dari, nisi simul
cum magnis huiusmodi afflictionibus: quod
si fauores, & dona præcedant; sequi etiam la-
bores in eadem mensura. **TERTIVS** finis fu-
it, vt discipulus intelligat, se debere sequi su-
um Magistrum; & Apostolus eum, à quo mitti-
tur; & Euangelij prædicator, debeat eas pœ-
nas sustinere, quas sustinuit Auctor, qui illud
fundavit. Omñi Saluator, siquidem tam aptè
nostri afflictionibus expolire vas, quod ad cæ-
lum, & gloriam tuam elegisti, purificans il-
lud ab omnibus vitijs, & pretiosis exornans
virtutibus, elige me in vas misericordiæ tuæ,
& dona me afflictionibus in hac vita, vt sim
dignus consequi æternam.

PUNCTVM V.

ET abiit Ananias, & introiuit in domum:
& imponens ei manus, dixit: Saule frater,
Dominus misit me Iesus, qui apparuit tibi in via,
qua veniebas, vt videas, & implearis Spiritu
Sancto. Et confestim ceciderunt ab oculis eius
tanquam squama, & visum recepit: & surgens
Baptizatus est.

a Actuum.
9.17.

L

CONSIDERANDA hic est suaui pro-
uidencia Domini nostri, in gubernatione suo-
rum, vtentis aliquorum operâ, ad benefaci-
endum alijs, & interdum opera minorum, ad

maiores erudiendos: & ita, licet hic potuisset per se ipsum Saulo visum reddere; voluit tamen Ananiam, hac de causa ad ipsum mittere, qui & Baptismi suscipiendi obligationem, & munus Testis & Apostoli, quod illi Deus committebat, intimaret: ut quisque etiam Sapientissimus & Sanctissimus, & qui magnos fauores à Deo acceperit, intelligat; opus sibi esse, alteri homini se subijcere, & hac ratione in humilitate conseruari. Simul vero perperdam in ipso Anania, hinc charitatem & humilitatem, qua Saulum alloquens, fratrem appellauit, dicens, se non propria auctoritate accedere, sed missum esse à Christo: inde verò tanquam Christi minister, magna auctoritate usus est in dicendo, sicut ipse Apostolus refert his verbis, *b Ananias veniens ad me, & abstantis dixit mihi, Saule frater respice. Et ego eadem hora respexi in eum. At ille dixit, Deus Patrum nostrorum praordinauit te, ut cognosceres voluntatē eius, & nunc quid morari? exsurge & Baptizare, & ablue peccata tua, inuocato nomine ipsius* Hic proponitur nobis forma, qua Evangelij ministri ita coniungere debent humilitatem cum auctoritate, ut altera alteram non impediatur.

II.

DE I N D E considerandum, voluisse Christum Dominum nostrum, miraculo reddi Saulo visum, ante Baptismum, tum ut maiori consolatione ille Baptizaretur cernens ipsum Baptizantem; tum ad declarandum illo miraculo virtutem Baptismi, qui animam illu-

Cassian. Col
lat. 2. c. 5.

b Actuum.
22. 13.

mirore

minās, reicit ex eius oculis, potentijs videlicet, squamas peccatorum. O quā fuit lætu Saulus, viso Anania; & audito eius nuncio. nam statim absque vlla mora & deuotissimè, Sanctum accepit Baptismum, & nouam cum eo Spiritus Sancti plenitudinem, donum c¹. *Corint.*
4.18.
linguarum, ceterasque gratias, quas alij Apostoli recepissent: & hoc Diuino Spiritu plenus, mille procul dubio laudes Deo decantauerit, gratias pro tot acceptis beneficiis agēs, & omnino ex corde se offerēs ad ipsius obsequium. lacerauerit etiam fortè aut combusserit epistolas, quas à principe Sacerdotum acceperat; dolens, quòd tam sollicitè illas impetrasset; & statuens, se velle esse *epistolam* viuam Christi Domini, ad eius notitiam totum mundo manifestandā. O coelestes Angeli, qui exultatis in conuersione cuiusuis peccatoris, quanto fuit amplius vestrum gaudium, in hac prodigiosa conuersione tanti huius peccatoris & persecutoris Christi, cū eum vidistis mutatum in magnum prædicatorem, & amicum eius! Laudate, gloriosi Angeli omnibus vestris viribus eundem Christum, & congratulamini ei, quòd lupum hunc ceperit, raptorè sui gregis; & conuerterit in eiusdem Agnum mansuetissimum: & orate eundem, vt vestrum gaudium augeat, conuersione multorum peccatorum; vt grex vester crescat, cælumque colonis repleatur: ex quo Deus per infinita sæcula glorificetur.

d 2. *Corint*
3.29

Act. 9. 20.

Gal. 1. 16.

Rom. 6. 19

DENIQVE perpendam, quod Saulus a con-
 tinuò ingressus Synagogas, prædicabat Iesum:
 quoniam hic est filius Dei. Vbi apparet magnus
 feruor noui huius Apostoli; & promptitudo,
 quâ munus suum, Christum prædicâdi, aggressus
 est, non acquiescens, ut ipse fatetur, carnis
 & sanguini, nihili faciès quod ipsi Iudæi illi
 essent persecuturi, & inconstantē iudicaturi,
 quòd ita repentè prædicaret, esse Deum, què eo
 usq; tanquã Dei inimicum persequeretur: hec
 inquam non effecerunt apud illum, ut se in
 angulo illius domus, seu hospitij contineret:
 nec ut pederentim pergeret, aut cautè prius
 animos gentis suæ exploraret, sed sicut Apo-
 stoli in die Pentecostes, statim è Coenaculo
 prodeuntes, ad templum se contulerunt, ubi
 ibi Christum crucifixum prædicarent; ita Saulus
 eiusdem Spiritû vino inebriatus, prode-
 ex sua domo, itaque ad Synagogas, ut eundem
 Christum ibi prædicet: hoc facto publicè sa-
 tisfaciens plebi, ob suum præteritum errorem
 dum ostendit, se nõ minùs feruentem in præ-
 dicando Christum; quàm fuisset in eodem
 persequendo, re ipsa nunc præstans, quod postea
 alijs faciendum consuluit; g sicut exhibitis
 istis membra vestra seruire immunditiæ & ini-
 quitati, ad iniquitatem cumulandã, ita nunc
 exhibete membra vestra seruire iustitiæ, in sancti-
 ficationem. Sed ulterius progressus est feruor
 in bono, quàm fuisset in malo: conatus enim
 feruentissimo zelo, promouere sanctifi-
 cationis augmentum in se, & in omnibus.

X.
us a con-
Iesum:
magnus
ocitudo,
aggredi-
ur, carni-
de illi
licauri,
a, quæ eo
atur: he
vt se in
cineret:
tè prim
at Apo-
enaculo
unt, v
gia Sto-
proci-
eunden
police
errore
in pra-
eodem
quod po-
exhibe
a & in
it am
a, in
est fer-
nacus
e sancti-
nibus
ly

DE VITA ET VIRTVT. S. PAULLI 333

his huius mundi hominibus: idque tanta ani-
mi constantia, vt quamuis omnes admiraren-
tur, audientes illum prædicare Christum, qui
venisset Damascum, vt eiusdem Christi disci-
pulos comprehenderet: nihilominus h magis
conualefcebat, & confundebat iudaos, affirmans
quoniam hic est Christus. Tantum itaque abfu-
it, vt huiusmodi hominum sermones & per-
secutiones, tepidiorem illum in prædicatio-
ne redderent; vt potius eadem animum illi
adderent, vt constantius & vehementius
Christum prædicaret; simili autem passu pro-
gressus est in reliquo totius vitæ suæ, donec
ingenti Christi amore ardens pro eo illam
profudit; vt in proxima Meditatione appare-
bit.

ti Act. 9. 22.

MEDITATIO XXXI.

DE VITA ET HEROICIS
virtutibus Sancti Pauli Apostoli
post eius conuersionem, in qua
summa ponitur supremæ per-
fectionis Euangelicæ.

VITA gloriosissimi huius Apostoli,
post eius conuersionem, fuit per-
fectissimum quoddam totius Eu-
angelicæ perfectionis exemplar; ad
quam par est omnes viros aposto-
licos contendere, a imitantes, sicut ipse dixit
Christum Dominum nostrum, sicut ipse eun-
dens

21. Cor. 4.
10. & 02.

dens